

Poslovni broj: 1 K-rz-10/12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Zdravka Majerovića kao predsjednika vijeća, te Erne Dražančić i Mirka Klinžić kao sudaca članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Snježane Pavlin Oreški, u kaznenom predmetu protiv okr. Ivica Pintarića, zbog kaznenog djela iz članka 120 st. 1 OKZRH, povodom optužnice Županijskog državnog odvjetništva u Zagrebu od 2. veljače 2012. godine, broj K-DO-312/10, nakon glavne i javne rasprave održane dana 9. svibnja 2012. godine, u prisutnosti zamjenika Županijskog državnog odvjetnika Jurice Ilić, okrivljenog Ivica Pintarić osobno uz branitelja odvj. Juru Martinovića, dana 9. svibnja 2012. godine objavio i

presudio je

Okr. IVICA PINTARIĆ, sin Josipa i Rozike r. Rak, rođenog 19. lipnja 1970. godine u Čakovcu, sa prebivalištem u Štefancu, Nikole Tesle 25, Hrvat, državljanin RH, varioc, neoženjen, otac jednog mlđb. djeteta,

Temeljem odredbe članka 354. točka 3. ZKP-a

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

da bi:

točno neutvrđenog dana tokom mjeseca rujna i listopada 1995.g. u selu u okolici Mrkonjić Grada, Republika Bosna i Hercegovina, kao pripadnik Samostalne satnije taktičkih snajpera Hrvatske vojske, tokom međunarodnog oružanog sukoba s pripadnicima vojske Republike Srpske, protivno odredbi čl. 3. st. 1. toč. a. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. ušao u kuću u kojoj su se nalazile jedna NN muška i jedna NN ženska osoba, te u iste iz automatske puške marke „Kalašnjikov“ ispalio više metaka i na taj način ih usmrtio,

- dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijao civilno stanovništvo,

- pa da bi time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava-ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva-opisano i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZ-RH

Temeljem odredbe članka 123.stavak 1. ZKP-a troškovi postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo podiglo je 3. veljače 2012. godine optužnicu broj K-DO-312/10 od 3. veljače 2012. godine, protiv okrivljenog Ivice Pintarića, zbog kaznenog djela koje je činjenično i pravno opisano u izreci ove presude.

Glavna rasprava održana je 9. svibnja 2012. godine.

Očitujući se o osnovanosti optužbe, okrivljeni je naveo da se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu se stavlja na teret.

Nakon toga, tijekom dokaznog postupka, ispitani su svjedoci Darko Lesar, Nenad Gnječ, Draženko Pervan i Ian Charles Forston.

Tijekom dokaznog postupka pročitana je i dokumentacija koja prileži spisu, i to, preslika zapovijedi za napadnu operaciju MORH Glavnog stožera HV, zbornog područja Split, IZV Knin od 4. rujna 1995.g. zapovijedi za napadnu operaciju MORH Glavnog stožera HV, zbornog područja Split IZV Šipovo od 4. listopada 1995.g.

Osim toga, tijekom dokaznog postupka pročitana je i dokumentacija koja je dostavljena uz dopis Ministarstva obrane glavnog stožera oružanih snaga RH, odjela vojne policije od 22. travnja 2011.g. a koja je klasificirana oznakom „vrlo tajno“ i koja je dostavljena sudu uz dopis državnog odvjetništva broj VT-2/11. Ova dokumentacija nalazi se u posebnoj omotu u spisu. U dijelu glavne rasprave, odnosno u dijelu dokaznog postupka kada je ova dokumentacija čitana, temeljem odredbe čl. 294 ZKP-a, isključena je javnost.

Okrivljeni Ivica Pintarić obranu je iznosio na kraju dokaznog postupka i tom prilikom je naveo da je sa svojom postrojbom bio u okolini Mrkonjić Grada, kako su to opisivali svjedoci, no nije bio sa Darkom Lesarom, već sa osobom po nadimku „Deva“, a koji je pokojni. Navodi da nisu naišli na civile, niti je on pucao na njih, a civile su sreli prije toga u Kninu i pomagali im. To je bilo sve što je želio navesti u svoju obranu, a naveo je i to da ne želi odgovarati na pitanja.

Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, kada se analiziraju svi provedeni dokazi, i to svaki za sebe i u svojoj ukupnosti, i u svom međusobnom odnosu, jedini mogući zaključak je taj da nema dokaza da bi Ivica Pintarić počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret.

Kako proizlazi iz obrane okrivljenika, nesporno je da je on bio tijekom rujna i listopada u Bosni i Hercegovini, u okolini Mrkonjić Grada kao pripadnik samostalne

satnije taktičkih snajpera HV tijekom međunarodnog oružanog sukoba sa pripadnicima vojske Republike Srpske. Naime, u toj okolnosti okrivljeni Pintarić navodi da je bio sa postrojbom u okolici Mrkonjić Grada kako to opisuju svjedoci.

Ispitani svjedoci Lesar, Forston, Gnječ i Pervan suglasno opisuju da su kao pripadnici samostalne satnije taktičkih snajpera HV doista bili tijekom rujna i listopada 1995. godine u okolici Mrkonjić Grada u Republici Bosna i Hercegovina. Osim toga, to proizlazi i iz dokumentacije koja je pročitana tijekom dokaznog postupka.

Sporno je u ovom postupku bilo to je li okrivljeni Pintarić u jednom selu u okolici Mrkonjić Grada neutvrđenog dana tijekom rujna i listopada 1995. godine ušao u kuću u kojoj su se nalazile dvije NN osobe – muška i ženska, koje je usmrtio ispalivši u njih više metaka iz automatske puke marke „Kalašnjikov“.

U odnosu na ovo što je navedeno kao sporno, optužnica se prvenstveno temelji na iskazu svjedoka Darka Lesar. Ovaj svjedok navodi da su on i okrivljeni, kada su došli do mjesta koje se zove Gornja Savica, naoružani automatskim puškama „Kalašnjikov“, krenuli u pretragu terena kako bi utvrdili nalaze li se tu pripadnici neprijateljskih postrojbi. Nakon toga opisuje da su došli do jednog dvorište te su najprije ušli u manju kuću, s time što je on bio prvi i kroz odškrinuta vrata u prostoriji s lijeve strane vidio starije ljude, muškarca i ženu, kako sjede na krevetu. Nakon toga je u tu kuću ušao okrivljeni Pintarić koji mu je rekao da će: „tu nešto napraviti“. Navodi da je krenuo prema slijedećoj kući u istom dvorištu, da je čuo kako žena iz kuće u kojoj je bio više, a nakon čega je čuo dugačak rafal i vidio kroz prozor kako se u prostoriji zaprašilo kao da su meci udarali u zid. Tada je naišao liječnik iz postrojbe pa su krenuli dalje, a on sam više nije obraćao pažnju ni na kuću ni na Pintarića. Sa Pintarićem o tome nije kasnije pričao, ali je zaključio da je pobio to dvoje staraca „obzirom na sve one okolnosti“.

Nakon ovakvog iskaza pred istražnim sucem, ovaj svjedok je u bitnome, u odnosu na sporno u ovom postupku, naveo da su on i Pintarić praktično zajedno ušli u kuću, da je Pintarić krenuo u lijevu prostoriju gdje su bili starci, a on sam u desnu gdje je bilo spremište sa krumpirom, navodi da je čuo kako je starica nešto vikala, kao da Pintarića tjera van, on je Pintariću rekao da ide van, a Pintarić je rekao da će starce ubiti ili im odrezati uši, odnosno nešto u tom smislu. U trenutku kada je čuo pucnjavu, drugih osoba, osim Nenada Gnječa, koji je tu naišao, nije bilo, nije bilo niti neprijatelja niti drugih pripadnika postrojbe, s time što je u selu bilo i drugih civila kojima su nosili hranu. Nadalje navodi i to da se je Pintarić nakon nekog vremena pridružio njemu i Gnječu kada su obilazili druge kuće.

Svjedok Ian Charles Forston nema saznanja o samom predmetu ovog kaznenog postupka, odnosno, nema saznanja o tome da bi okrivljeni ili bilo tko drugi ubio dvije NN osobe, kako je to navedeno u optužnici.

Svjedok Gnječ navodi da je bio doista liječnik tijekom Domovinskog rata, da je samo formacijski bio pripadnik samostalne satnije taktičkih snajpera i da se ne sjeća inkriminiranog događaja, kao niti okrivljenog Pintarića, niti svjedoka Lesara iako je sa tom postrojbom bio dva dana na teretnu u okolici Mrkonjić Grada

Svjedok Draženko Pervan je prva saznanja o inkriminiranom događaju dobio prilikom ispitivanja na policiji, a kada mu je predložen iskaz svjedoka Lesara, opisuje zapravo samo područje na kojem je bila postrojba kojoj je on bio zapovjednik, a čiji su članovi bili okrivljeni i svjedoci.

Ovdje valja reći da sud iskaze svj. Forstona, Gnječa i Pervana sud prihvaća u cijelosti jer nema nekakvog razloga zbog kojeg bi ti svjedoci iskazivali drugačije, odnosno, radi kojeg bi naprosto tajili da nešto znaju o inkriminiranom događaju.

S druge strane, iskaz svjedoka Lesara nema takvu kvalitetu da bi se na njemu mogla temeljiti osuđujuća presuda. Naime, ovaj svjedok zaključuje da je okrivljeni ubio dvoje ljudi zato jer je čuo pucnjavu iz te kuće u kojoj je vidio dvoje ljudi i u kojoj je bio okrivljeni. Međutim, nema baš niti jednog dokaza koji bi ukazivao na to da je okrivljeni Pintarić pod pretpostavkom da je doista i bio u toj kući i da je doista i pucao u toj prostoriji gdje je svjedok vidio dvoje ljudi, to dvoje ljudi doista i ubio. To što svjedok Lesar kaže da je čuo pucnjavu iz kuće u koju je ušao okrivljeni i da je kroz prozor vidio dim, odnosno prašinu, još uvijek ne znači ništa u odnosu na tvrdnju optužbe da je u toj prostoriji te kuće okrivljeni ubio dvoje ljudi. To može biti samo indicija koja sama za sebe, naravno, nije dovoljna da bi se zaključilo kako je okrivljeni Pintarić doista i ubio dvoje ljudi ko je tu vidio svjedok Lesar. Naime, osim takvog zaključka svjedoka Lesara, nema niti jednog drugog indicija niti dokaza da bi okrivljeni Pintarić to dvoje ljudi ubio. Naime, nema dokaza da bi to dvoje ljudi na bilo koji način bili lišeni života, nema dokaza o njihovom identitetu, konačno, osim iskaza svjedoka Lesara nema dokaza da bi tu uopće i bilo ljudi.

S druge strane, i u preostalom dijelu iskaz svjedoka Lesara je sam po sebi kontradiktoran, jer najprije pred istražnim sucem navodi kako je on prvi ušao u tu kuću pa da je Pintarić ušao iza njega nakon toga to ponavlja na glavnoj raspravi, a onda navodi da su njih dvojica praktično zajedno ušli u kuću i da je čuo kako starica viče kao da tjera Pintarića van dok je on još bio u kući, a pred istražnim sucem navodi da je bio 10-ak metara iza kuće kada je čuo da žena nekoga tjera iz kuće. Same za sebe ove kontradiktornosti nisu takve da bi ukazivale na nevjerodostojnost iskaza ovog svjedoka, ali svakako ih treba gledati u kontekstu rezultata ostalih provedenih dokaza.

Svjedok Lesar navodi da je neposredno nakon toga došao i Nenad Gnječ, kao liječnik, međutim, ovaj svjedok navodi da se uopće ne sjeća ni Lesara ni Pintarića te da nije ni nosio oružje, pa stoga nije ni vjerojatno da bi išao u obilazak kuća nenaoružan.

Konačno, kada se sve ovo uzme u obzir, treba svakako imati na umu i dio iskaza svjedoka Lesara u kojem navodi da je nakon rata bio „osuđen“ zbog pokušaja višestrukog ubojstva, ali da mu u tom postupku nije izrečena kane zatvora već se je liječio u Psihijatrijskoj bolnici Vrapče. Iz ovoga se nedvojbeno zaključuje da je svjedok Lesar u tom kaznenom postupku koji se vodio protiv njega bio proglašen neubrojivim, što samo po sebi ne kompromitira njegov svjedočki iskaz na način da bi ga činilo nepouzdanim, da bi ga to činilo takvim da se na njemu ne može zasnivati sudska odluka. No, kada se i ova okolnost dovede u vezu sa svim drugim okolnostima

koje su navedene u ovom obrazloženju, a koje se odnose na ocjenu iskaza svjedoka Lesara, te kada se to dovede u vezu sa time da osim ovakvog iskaza ovakvog svjedoka nema niti jednog drugog dokaza, pa niti indicija, da bi uopće bilo počinjeno kazneno djelo koje je ovdje okrivljenom stavljeno na teret, te da osim ovakvog iskaza ovakvog svjedoka nema niti dokaza niti indicija da bi okrivljeni počinio ovo kazneno djelo, jedina moguća odluka u ovom kaznenom postupku je oslobađajuća presuda i to stoga što nije dokazano da bi okrivljeni počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret.

Osim navedenog, valja reći i to da nema niti jednog objektivnog dokaza o tome da bi u tom mjestu, s time što nije uopće utvrđeno u kojem bi se mjestu u okolici Mrkonjić Grada radilo kada bi u njemu boravila ova postrojba HV, ili nakon toga, uopće bila pronađena tijela mrtvih ljudi koja bi se uklopila u iskaz ovog svjedoka.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 123 st. 1 ZKP-a.

U Zagrebu, 9. svibnja 2012. godine

Zapisničar

Predsjednik vijeća

Snježana Pavlin Oreški, v.r.

Zdravko Majerović, v.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog otprvka. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske.

DNA:

1. ŽDO u Zagrebu, na broj K-DO-312/10
2. okr. Ivica Pintarić – KZ Lepoglava
3. odvj. Juro Martinović - pretinac
4. u spis.

Za točnost otprvka – ovlaštenu službenik

Lela Perasović